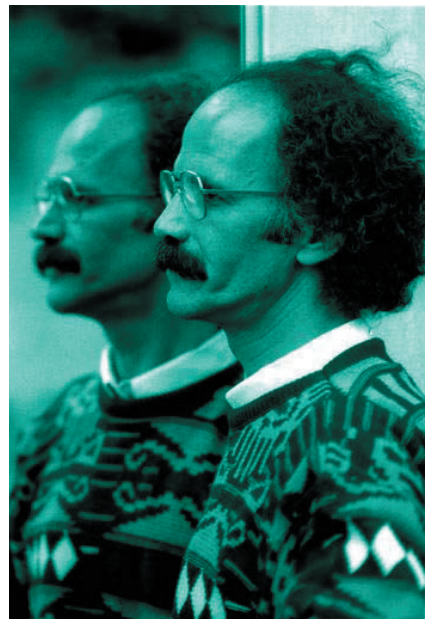

تابووت له تابووتدا

(بۆ دهیهمین سالوه گهری کۆچی هوشهنگ گولشیری)

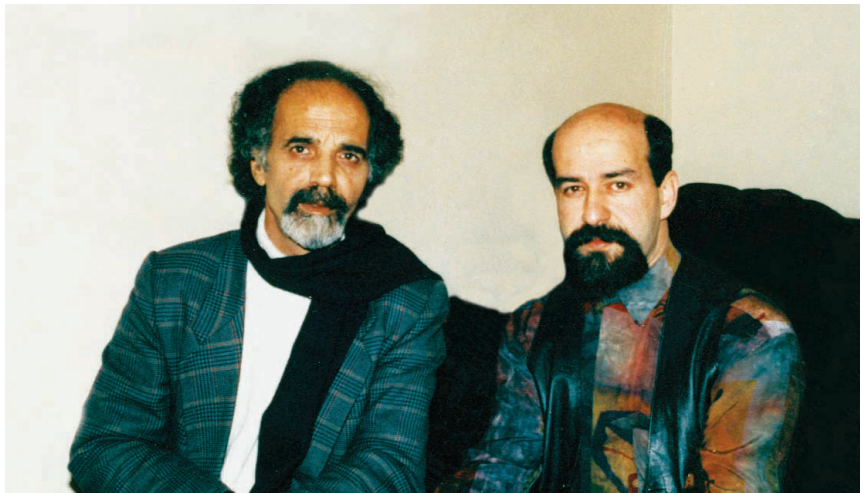
هوشهنگ گولشیری

به رۆژ ناکرهبی

من هیچیک لهو دهنگ و هاواره که به تورکی بوون، حالئ نهده بووم و ته نئ و به ته نیا ده رۆیشتم و به فارسی بیرم له رۆیشتنی تۆ ده کرده وه و به کوردیش: گریان پیلی گرتبووم و لهو هه تاوه گهرمه دا و به گولئیکی سووره وه ده بیردم.

ده لئ: فیلمی رۆره سمی نازتنه که ی باوکتان هه یه؟ هه یانبوو. ده لئ: بۆ بیهینه و دانیشه به وردی سهیری بکه. له کۆتابی فیلمه که دا و پیک لهو شوئینه ی که خه ریکن خۆلی به سه ردا ده کن، پیاویک دپته نئو کادری کامیراکه وه که ته نیا پشتی ده بیندرئ. قه مسه له یکی ره شی له به ره و دوو جاریش دادپته وه و سهیری نئو گۆره که ده کا...» پیلی راستمت به په نجه په ق و لاوازه کانت گرت و سه رم هه لبرئ: چه ق وه ستابوویت، وه کو قه له مئیک: «دهنگی کابرا گوتوویتی: ئه و که سه، منم. ئیستا ته له فۆنه که داخه و بۆ فیلمه که بیته و سهیری بکه!» پاشان به س جگه رت کیشا و هیجت نه گوت و من و حوسین له بیده نگیه که ی تۆدا سه بر سه بر هه نگاومان هه لئنا و ئیواره یه شیدارتر و تاریکتر و هه تیوتر بووبوو و ئیستا گه یشتینه شووره چه مه نتویبه که ی پشت گه ره که تان که ئه ویدیو شه قامئیکی سه ره کی بوو و سپر بوو له هه روزه نای تپه پنی ئوتومبیله کان. «جگه ره یه ک داناگیرسینی؟» که راینه وه، به هه مان پئگه دا که رۆیشتبووین و گوتم: «تۆ ئاخو...»

داگیرساند و قسه قسه ی پاکیشا و ئیمه ی گه یانده شه قامه دریزه که ی پشت ماله که تان. تۆیش، له ر و لاواز و باریک و به هه مان کراسه خه تخه تیه که ته وه (که جاران زۆرت لیده هات) پیلی راستمت به په نجه بیته زه کانت گرتبوو و جگه ره له دوی جگه ره، قسه ت له قسه دا ده کرد. چه نده قسه ت پئ بوو تۆ له و ئیواره یه دا؟ ئه ویش بۆ من که سه رم سوور مابوو له م ته رزه ت و هه ر که ئاویم لیت ده دایه وه، قایشی پانتۆله که تم ده بینی که ده تگوت به ده وری که مه رته وه هه لپچرابوو. «چه نده زوو، هینده لاواز بووبوویت، تۆ...» بیرم ده کرده وه و تۆیش لووتبه رز و تیکشاکو، له زه مانه و زه مان و زمان و گنپانه وه و نووسین و بیستۆکه شار دراوه کانی نئو دیواره کان و ته له فۆنه هه ره کان و زه نده چه چون له ده رچوون و ده لگه تیه ده رنه چه وون و کۆبوونه وه و ته نیا بوون و رفاندنی مرۆکان ده وایت و: «قه ت له مژوودا وینه ی نه بووه!» پاشان هه ناسه له سینگندا بوو به گری و له قورگه توه هه لکشنا: «خۆ په له تان نییه؟» نه مانبوو. نیگه رانی تۆ بووین. «تۆ جگه ره یه ک

به رۆژ ناکرهبی - هوشهنگ گولشیری

پووگرتیه که ی ئه تاتورکدا رۆیشتم. که گه یه شتمه چوارپئی دووه م، یان سه یه م، دهنگی هلیکوپته ریک هات و هه روزه نای خه لکه که به رزتر بووه وه و پۆلیک کۆتری سپی، هه ر له ناکاو له ئاسمانی گه رم و شیندا خولانه وه. ئوتومبیلئیکی ره ش، هیدی هیدی و له بهر خۆره تاو و به پیش ئاپۆره ی خه لکه که دا هاته پیشه وه. تابووتیک له ئالای تورکیه دا وه رپنچرابوو و له سه ر بانی ئوتومبیله که بوو. له سه ر تابووته که یه ش، چه ند تاجئیکی گولین و وینه یه کی «نازیم» به قژی ره ش و بزه یه کی کۆنه وه داندرابوو. کچیک به کراسئیکی سپی و ته نووره یه کی سوورمه ییه وه هات: سه وه ته یه ک گولئیکی سووری پئیوو و ده گه یشته هه ر که سیک گولئیکی ده دایه ده ست. بلیندگۆ شتیکی به تورکی گوت و ئاپۆره ی خه لکه که هه مان شتیان کرده هاوار و گوله کانیان به ره و تابووته که راوه شانند. که گوله که م وه رگرت، کچه شتیکی گوت و من ته نئ سه ریکم بۆی له قاند و شان به شانی خه لک و به دوی تابووته که دا رۆیشتم، که ده خزا و ده رۆیشتم. پاشان ئوتومبیل و خه لکه که پنچیان کرده وه هه مان لا که پووگرتیه که ی ئه تاتورک، که له گه ت و قاره بیی له کۆتابیه که یه دا وه ستابوو. منیش له نئوان ئه و هه موو ده ست و هاواره دا رۆیشتم و که گه یه شتمه پووگرتیه که ی ئه تاتورک، دهنگی خه لک پیل به پیل رۆیشتم و پیل به پیل دهنگی دایه وه و من هیچیک لهو دهنگ و هاواره که به تورکی بوون، حالئ نه ده بووم و ته نئ و به ته نیا ده رۆیشتم و به فارسی بیرم له رۆیشتنی تۆ ده کرده وه و به کوردیش: گریان پیلی گرتبووم و لهو هه تاوه گهرمه دا و به گولئیکی سووره وه ده بیردم.

ئاغای گولشیری!

گوت: «تاویک دواتر، سه ره له نوئ ته له فۆن ده کاته وه. کوره دیسان بیستۆکی ته له فۆنه که هه لده گری. کابرا ده پرسئ: بیهیت؟ ئه و که سه ت بینی که قه مسه له یه کی ره شی له به ره و دوو جاریش دادپته وه و سهیری نئو گۆره که یه ده کا؟ ئه وه منم. من په تم خسته ملی باوکت و خنکاندم و فریتمدایه ژیر پرده که وه. ئیستا بۆ، دایکت به ئاگا بیته و پئی بلئ...» پاشان دیسان جگه رت کیشا و که مژت لئی ده دا، گۆنا هه ر له ناکاو داچه کاوه کانت و برۆ ته لئه کانت نارنجی ده چه ونه وه: «ئه مانه... به لئ... ئه مانه هه ر هه موویان ده بی تۆمار بکری...» ده بی پاژ به پاژ بنووسرئینه وه... له داها تودا...» ئیستا گه یه شتووومه گۆره پانئیکی گه وه که په یکه ری «ئه تاتورک» که له گه ت و پووگرت و قاره بیی له ناوه راستیدا، دانرابوو و له شه قامه که ی به رامبه ری ده پوانی. جگه ره له دوی جگه ره و به شوین

داگیرسینه!» گوت: «تۆ ئاخو...» ده رفه ت نه دام: «به س قومئیکی لیده ده م. پیکه وه ده یکتشین... ئه م شتانه... به لئ. ده بی سه ره له به ریان بنووسرئینه وه. ئه م تاریکیه ده بی تۆمار بکری. ده بی نه ها توان له داها تودا بزانی چیمان به سه ر ها توه... ترسناک بوو. تۆ بیر لئ بکه ره وه! دوی خنکاندم و فریتمدایه مه یی فلانه که سه له ژیر پرده که ی نازانم کوئ و پاش نۆزینه وه ی مه یته که ی و نازتنی له فلان گۆرستاندا، شه ودره نگانئیک ته له فۆنی ماله که یان لیده درئ...» کۆکین شانه کانتی له رزانند و: «هه موویان له خه ودا بوون. کوره شارزه سه لانه که ی ته له فۆنه که هه لده گری: هه لئ...» دهنگی کابرایه ک ده پرسئ: ده زانی کئ باوکتی کوشتوه؟ خۆیشی نانسئنی. که چه ند جارئیک کوره لئی ده پرسئ؟ ده لئ، بۆ نمونه: هه سن، یان حوسین. گرنگ نییه. ئیستا ده زانی کئ باوکتی کوشتوه؟ کوره ده لئ: نا. دهنگی کابرا

هیشتا دهنگی کۆکینی تۆ له سه رمدا پایده کرد و قورسایئ ئیواره گه رم و شیدار و هه تیوه که ی «ئه کباتان» له سه ر شانه کانم بوو که تارانم به جئ هیشتم. دواتر ئیرانم که به جئ هیشتم، له نه خۆشخانه بوویت و که له کوردستانه وه ته له فۆنم بۆ کردی، باش نه بوویت، دواتریش که ئیتر نه بوویت، له ئه سه ته نئۆل بووم و سه بیئیکه ی ده با چوو بامه وه ستۆکۆلم. رۆژه که یه ش هه ر ئه و رۆژه بوو که ئه سه ته نئۆل گه رم بوو و برپار بوو مه یته که ی «نازیم حیکمه ت» له مۆسکۆوه به نئینه ته وه زیده که ی خۆی. من له گه ل براده رئیکی کوردی باکووردا و له ده زگای په خش و بلاوکرده نه وه یه کی ناوه راستی شاردا و نزیک لهو شه قامه بووین که به ته ما بوون هه ر له وئیه مه یی «نازیم» به ره و گۆرستانی نازانم چی و به ره و کوئ ببردئ. ئیما یله که ی «نووری» م هه ر له وئ کرده وه. «باد نیوز» و هیچی تر. هه قاله کورده که م به تورکی و له گه ل براده ره که یه دا خه ریکی باسوخواس و سیاسه ت و حیکمه ت و حکومه ت بوو و به کوردی به س پیده که نی. «باد نیوز؟ باد... نی... وز؟» من له زه یندا کوئانه په لم ده کوتا و ده رۆیشتم و ده گه رام و نه له واتای ئه م دوو په یغه ده گه یه شتم و نه ده مزانی ته نانه ت به چه زمانئیکه؟ «پزگار!» ده ستم هه لئنا. ده ستی «پزگار» له سه ر شانی براده ره سمئلبا به که ی بوو و هه ردووکیان پیده که نین. پزگار ده ستمی بینی و به ره و لام هات و گوتی: «ئه م کۆنه کۆمۆنیسته مان...» گوتم: «پزگار!.. باد نیوز یانی چی...؟ به چه زمانئیکه؟» ورته یه کی کرد: «باد نیوز؟» بزه ی لئوه کانی په وییه وه: «ئینگلیزیه، بۆ ده پرسئ؟» گوتم: «ده کوئ ته له فۆنئیک بکه م؟ بۆ تاران!...» ته له فۆنم بۆ نووری و چه ند براده رئیکی تر کرد و هیچ کام له ته له فۆنه کان وه لایمان نه بوو. پاشان هه رچییه که کرد نه متوانی و نه مزانی ده بی چی بلئیم و به کئ؟ به کوردی ده با بمگوتبا به پزگار، که تۆ کئ بوویت و ئه ویش به تورکی و به براده ره که ی گوتبا که من چیم گوتوه و منیش سه ره له نوئ به کوردی و به پزگارم گوتبا که تۆ چیه کانت چون نووسوون و ئه ویش به براده ره که ی و به تورکی... نا! هه رزان بوو قسه ی له م چه شنه، دایکم گوتنی، له و کاته دا. پاشان که هه لته ک هه لته ک به پلیکانه کۆنه کاندانا داگه رامو گلۆپی دالانه ته سک و تاریکه که کۆزایه وه و هه لبوو و کۆزایه وه و پلیکانه کان به ده وری شووره یه کی باریک و ره شدا پوووه خواره وه پنچیان خوارد و ده تگوت قه ت ته وای ناین؛ ته وای نه ده بوون. نازانم بۆچی پچیم خواره وه و که وتمه نئو هه مان ئیواره گه رم و شیدار و هه تیوه گۆرینه که ی «ئه کباتان» هه که من و حوسین به ته ما بووین برۆین و تۆیش به بیانوی به ریکردنمان و له وه ش گرنگتر، جگه ره کیشان، ها تبوویه ده ره وه. جگه ره مان هه ر له وئ و له بهر ده رکه ی ماله که تان،